

[Oluf Pedersen.]

Pris for sit Kød uden nogen Særlovgivning, idet der blot var sket dette, at Folk havde faaet noget Kød for de Penge, de maa betale, i Stedet for at man nu vedtager en Lov, som tvinger Folk til at betale det Kød, de ikke faar. Jeg mener, at hele denne Lovgivning er skadelig, at den er lige saa urimelig som det, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen var inde paa i Gaar, at man har lavet en Lov til Gavn for Landbruget, ved at man har fordyret Flæsket, saaledes at Folk ikke kan købe det; jeg kan ikke se, Landmændene kan have nogen Fordel heraf. Jeg mener, at hele denne Lovgivning er til Skade for Forbrugerne uden at gavne Producenterne.

Naar det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen siger, at alle i Landbruget hævder, at Kødloven er en god Lov, saa maa jeg svare, at jeg har ikke truffet en eneste Landmand, som har sagt det, og jeg har hørt Udtalelse paa Udtalelse ovre i Vestjylland, der i særlig Grad berøres af dette, som alle sammen har fordømt Kødordningen, idet man har sagt, at den gavner ingen det ringeste. Jeg ved ikke, hvad det er for Landmænd, som det ærede Medlem har talt med; det er antagelig kun Hr. Tvedegaard; det er nok selve Udvalget, der er enig om, at det er noget forfærdelig godt noget, man her har!

Hvis man ser paa denne Lovgivning ud fra, hvad der skete ved Valget, synes jeg, det er ligetil, at det, man her begaar, er et politisk Bedrageri. Tag et Blad som „Politiken“, som førte sin Valgkamp paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Fedtbutik, Varefordyrelse! Nu ser man, at Regeringen gaar blankt ind for en ganske tilsvarende Varefordyrelse som den, de har kritiseret under hele Valgkampagnen.

Den Magtstilling, man har faaet efter Valget, mener jeg, man har faaet ved at love Bod og Bedring, men dette Løfte har man nu vist man ikke vil opfylde. Det eneste, man har strakt sig til, er, at man har nedsat Straffen for Opfedning af Kalve.

Naar jeg har sagt, at den Fordyrelse, som her finder Sted, ikke er til Gavn for Producenterne, selv om det skader Forbrugerne, er der en vis Begrundelse for det i de Tal, der foreligger fra officiel Side. Vi ved, at man opgiver Noteringen før Krigen til 55 Øre pr. kg, og i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag opgiver man Prisen til 35 Øre pr. kg, det vil sige, at Prisen, som Landmanden opnaar, er 40 pCt. lavere, end den var før Krigen; men hvis man ser paa den officielle Statistik over,

hvad Forbrugerne maa betale, viser det sig, at et Kilogram skært Kød kostede i 1913 1 Kr. 28 Øre og i Oktober 1935 1 Kr. 90 Øre. Medens Prisen er 40 pCt. lavere for Landmanden, er den 40 pCt. højere for Forbrugerne. Dette urimelige Prisforhold bevirker ganske naturligt, at man ødelægger Købeevnen, og derved faar man ikke den Afsetning, man skulde have. Aarsagen til dette ligger jo i første Række i de mange Statsindgreb, der er foretaget, ogsaa i denne Kødordning; det ligger ogsaa i Skatter og andre Ting. Hvis man skulde se paa, hvordan Prisen burde være for Køberne i Forhold til Noteringen, altsaa i Forhold til det, Landmanden faar, skulde den paa Grundlag af Prisen i 1913 sammenlignet med den Pris, Landmanden nu faar, kun være 87 Øre eller Halvdelen af, hvad man i Følge den officielle Statistik maa betale.

Man maa jo undre sig over, at et Parti som Venstre, der har ført Valgkampen paa Liberalismen, er gaaet med til et Lovforslag som dette. Og jeg gør opmærksom paa, at den Motivering, man har givet for Lovforslaget, nemlig at man ikke kan komme af med Kød et udadtil, er ikke rigtig. Jeg talte for et Par Dage siden med den mest kyndige paa det Omraade, og han erklærede, at man til Tyskland kunde afsætte alt det Kød, man kunde producere her i Landet. Der var ingen Vanskeligheder med Hensyn til Mængden, der kunde afsættes.

Nu har Venstre her stillet Forslag om, at der i Lovforslaget skal fastsættes en Bundpris, og jeg har spejdet efter en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Brorsen om, hvordan Kravet om, at Staten skal sikre en Bundpris for Udsætterkreaturer, kan forenes med Liberalismen, som det ærede Medlem jo er Tilhænger af. Jeg ser saadan paa det, at det, der her er sket, er, at Venstre har brudt med denne og er gaaet ind i en Overbudspolitik paa Linie med Det frie Folkeparti, og de har drevet denne Overbudspolitik saa stærkt, at vi har set, at end ikke Det frie Folkeparti har turdet gaa længere ud, end Venstre her er gaaet. I forrige Samling saa vi et Forslag fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og det daværende Medlem Hr. Siegfredsen om, at Staten skulde sikre en høj Pris paa Kød, men til Gengæld foreslog de, at Ministeren skulde bemyndiges til at begrænse Produktionen. Jeg forstaar det, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ikke denne Gang har villet stille Forslag paa Linie med Forslaget fra i Fjor, saaledes, at det ærede Medlem nu har forstaaet, at den Slags